

[Aksel Larsen.]

at komme og sige, at det vil man ikke være med til.

Jeg går ud fra, at det bliver nødvendigt, ikke blot i det første år, men også i kommende år — jeg kan ikke sige hvor længe, det må man undersøge — at skaffe penge til at bringe renten til boligbyggeriet ned, og jeg tror, det bør gøres gennem en boligfond. Og vi kommer ikke uden om, at vil vi have dette problem løst, bliver vi også nødt til at løfte i flok.

Endelig det ærede medlems minutløse gennemgang af vort forslags fortrin og mangler, sammenlignet med det forslag, vi tidligere har fremsat. Så vidt jeg forstod denne gennemgang, var der her ikke andet end mangler, medens vort forslag fra i fjor var så godt, at jeg ikke forstår, at det ærede medlems parti ikke støttede det. Men jeg fik altså nu virkelig en anbefalingstale for det forslag fra i fjor af en sådan art, at jeg ligefrem hulkede af rørelse og af betagelse over, at vi havde været så ufornuftige at forlade det.

På den anden side — vi har aldrig nogen sinde påstået, at vi er i stand til på et så kompliceret område at udarbejde et lovforslag, som i alle henseender, teknisk, juridisk, og jeg ved ikke hvad, er absolut fuldkomment, og hvor der ikke skal flyttes så meget som et komma. Men vi er jo i særdeles godt selskab, for jeg kender ikke noget medlem eller noget parti i det høje ting, som har fremsat et forslag og derom sagt, at dette er i alle henseender ideelt, og at man aldrig nogen sinde vil forsøge at forbedre det. Selv når regeringen kommer med lovforslag, sker det jo, at de undergår betydelige forandringer i folketinget, og det sker også, at finansministeren fremsætter et forslag, hvorom han siger: dette duer overhovedet ikke, men vi kan jo diskutere det.

Jeg har intet som helst imod, at vort forslag om oprettelse af en boligfond bliver gjort bedre i folketinget — jeg vil håbe, det bliver gjort bedre; jeg håber, at man af ærlig og god vilje vil bestræbe sig på at gøre det bedre — vi vil aldeles ikke modsætte os noget sådant. Vi har gjort det så godt, vi kunne, og jeg tillader mig at anbefale det til omhyggelig og velvillig behandling.

Axel Ivan Pedersen: Jeg har ikke mange bemærkninger til det ærede medlem, men jeg føler mig dog fristet til at gøre et par enkelte, bl. a. én i anledning af, at det ærede medlem søgte at rykke ud med et forsvar for, at han havde gjort nogle kritiske bemærkninger om den måde, hvorpå pressen havde behandlet hans forslag. Jeg skal i og for sig ikke stå her som pressens defensor — den er i stand til at forsvare sig selv — men jeg kan kun sige, at når jeg før brugte det udtryk, at jeg opfattede det som noget krukkeri fra det ærede medlems side, er jeg blevet yderligere bestyrket i denne opfattelse af det ærede medlems sidste bemærkninger. Der var efter min opfattelse overhovedet ingen anledning for pressen til at beskæftige sig med det ærede medlems forslag — og hvorfor? Fordi det ærede medlem tog sig tid til — jeg havde nær sagt oven i købet frihed til — under forhandlingerne om buketten at bruge ikke mindre end et kvarter af sin taletid til, om jeg så må sige, for åbent tæppe, d. v. s. da både radio og fjernsyn var på, at tale om boligforhold og de velsignelser, der måtte flyde af en sådan fonds oprettelse. Jeg synes, at der herigennem blev givet det ærede medlem en chance, som han burde være overordentlig taknemlig for.

Så vil jeg endelig gøre den bemærkning, at når det ærede medlem i sin argumentation imod mig og mine bemærkninger om, hvorvidt man i det ene eller andet tilfælde skulle bruge det ene eller andet princip — jeg mente, at principperne var lige gode, enten det drejede sig om det ene eller det andet tilfælde — drager spørgsmålet om den fulde folkepension ind i billedet, kan jeg ikke indse, at dette spørgsmål er relevant i forhold til det, jeg hævdede. Men når det ærede medlem nu har bragt det ind i diskussionen, vil jeg gerne sige, at jeg har stemt for den fulde folkepension, og jeg er glad ved, at vi har fået den gennemført, fordi den efter min opfattelse gennemfører et retfærdigheds- og lighedsprincip for alle landets borgere, som burde have været gennemført for længe siden.

Må jeg endelig slutte med at sige, at vi har nu fået klarhed over, at det ærede medlem ønsker, at lovforslaget skal henvises til boligudvalget. Jeg sagde før, at jeg var for så vidt ligeglad med, hvilket udvalg